

Publicerad 2021-11-26 22:25 av Luna Di Corvo

Helgens Alkis

Det blöder ut på pappret ikväll
Längtar bort istället för hem
Jag har fått ett nervöst sammanbrott
För ett hjärta som aldrig har slätt

Har inte druckit på en vecka nu
Kan jag få en applåd tillslut
För livet känns så trist att jag dör
Men den illusionen blev rätt skör

Sitter här i en smutsig lägenhet
Cancern växer nu i hemlighet
Gud ska veta hur mycket jag hatar mig
För lögnen att säga allt är helt okej

Finns en trasig spegel där inuti
Som jag inte ser mig själv i
När fulla ögon behövde vila en stund
Fick parkbänken bli min grund

Jag skulle böja mig ner på mina knän
Be att det aldrig fick bli såhär
En gång i var jag också ett oskyldigt barn
Med drömmar att bara få bli normal

Jag trodde vi alla hade ett lika värde
Såna som vi får inte plats i världen
Sanningen svider men kan inte förneka det
Det här är mitt eget problem och jag vet

Hatar mig själv idag
Hatar mig själv imorgon
Släpper resterna av mitt liv
För att dricka iväg min tid

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Luna Di Corvo med Poeter.se id #45307 innehar upphovsrätten